

ВИСНОВОК

рецензента

кандидата педагогічних наук, доцента Степанової Людмили Павлівни
про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів
дисертації
Сє Сяолу

**«Методика формування інтерпретаційних умінь студентів
факультетів мистецтв у процесі вокально-хорового навчання»,
поданої на здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії
за спеціальністю 014 – Середня освіта (музичне мистецтво)**

Актуальність. Актуальність дисертаційної роботи визначається вимогами суспільства до якості фахової підготовки майбутнього педагога-музиканта. Стратегія розвитку мистецької педагогічної освіти сьогодні пов'язана із впровадженням інноваційних підходів до її організації та змісту з метою забезпечення якості музичного навчання. У зв'язку з цим, особливого значення набувають питання формування їх інтерпретаційних умінь, які визначають зміст мистецьких установок, позицій, відношень, цінностей.

Таким чином, вибір теми дисертаційної роботи Сє Сяолу, яка розкриває питання методики формування інтерпретаційних умінь студентів факультетів мистецтв у процесі вокально-хорового навчання, вважаємо актуальним для вирішення сучасних проблем вищої мистецької освіти.

Ступінь наукової обґрунтованості результатів, сформульованих у дисертації, їх наукова новизна. У дисертаційній роботі здійснено детальний теоретико-методологічний аналіз наукової літератури, переконливо обґрунтовано принципи, критерії та показники сформованості інтерпретаційних умінь студентів факультетів мистецтв, представлено експериментальну перевірку педагогічних умов, методів і прийомів формування досліджуваного феномену.

Новизна полягає в тому, що здобувачем уперше проаналізовано і конкретизовано сутність і зміст інтерпретаційних умінь студентів факультетів мистецтв, у процесі вокально-хорового навчання на основі особистісно-усвідомленого, культурологічного та творчо-ціннісного

наукових підходів; визначено компонентну структуру (мотиваційно-ціннісний, комунікативно-оцінний, рефлексивно-емоційний та діяльнісно-вольовий компоненти) досліджуваного феномена; акцентовано роль мистецької комунікації в процесі формування інтерпретаційних умінь студентів факультетів мистецтв, що виражається у творчій взаємодії з позицій: диригент-композитор; диригент-колектив; диригент-публіка; диригент-зовнішній світ.

Суттєвим науковим внеском є розроблені критерії сформованості інтерпретаційних умінь студентів факультетів мистецтв у процесі вокально-хорового навчання: міра зацікавленості й зануреності у вокально-хорову діяльність; ступінь обізнаності та систематизованості фахових знань студентів факультетів мистецтв для вільного орієнтування і оцінювання своєї інтерпретаторської діяльності; міра спроможності студентів до розуміння власної вокально-хорової практики; ступінь готовності студентів факультетів мистецтв до інтерпретаційної вокально-хорової діяльності і міра прояву вольових якостей.

Критеріально-рівневі характеристики, представлені у дослідженні доцільно окреслюють творчий, достатній, фрагментарний і нульовий рівні сформованості інтерпретаційних умінь студентів факультетів мистецтв у процесі вокально-хорового навчання.

Переконливими є належно обґрунтовані, достовірні результати експериментальної роботи з встановлення стану сформованості інтерпретаційних умінь студентів у процесі вокально-хорового навчання, які дозволили запропонувати дієву методику поетапного формування означеного феномена.

Розроблена та експериментально перевірена оригінальна поетапна методика формування інтерпретаційних умінь студентів факультетів мистецтв, у процесі вокально-хорового навчання представлена як система взаємозумовлених принципів, педагогічних умов, методів та прийомів.

Концептуальну основу формування інтерпретаційних умінь студентів факультетів мистецтв становлять розроблені у процесі дослідження принципи активізації слухової діяльності студентів факультетів мистецтв у процесі вивчення вокально-хорових творів; принцип усвідомлення специфіки художньо-музичної мови у виконавській діяльності; принцип актуалізації широкого використання інформаційних технологій. Окреслені принципи забезпечили системність і цілісність формування інтерпретаційних умінь у процесі вокально-хорового навчання.

Кожна з педагогічних умов означеної системи (стимулювання мотивації до формування інтерпретаційних умінь вокально-хорового навчання; спонукання інтересу до інформаційних технологій; активізація емоційно-рефлексивного сприйняття вокально-хорових творів; актуалізація вольових зусиль студентів до керівництва вокально-хоровою роботою) пов'язана із формуванням певного структурного компонента, що уможлиблюють успішне формування інтерпретаційних умінь студентів факультетів мистецтв.

Новизна зазначеної методики розкривається у представленій моделі формування інтерпретаційних умінь у процесі вокально-хорового навчання і передбачає спрямування на підвищення індивідуального рівня їх розвитку на кожному із запропонованих взаємообумовлених етапів (спрямовано-мотиваційного, інформаційно-комунікативного, ціннісно-саморегулятивного, усвідомлено-продуктивного).

Специфіку кожного з етапів визначає застосування певних методів. Заслуговують на увагу аналітично-синтетичні методи, метод візуального підкріплення відчуттів, творчі завдання, спрямовані на розвиток самостійності студентів у пошуковій роботі, творчі диспути, брифінги, аналітичні етюди.

Теоретичне та практичне значення одержаних результатів.

У своїй роботі дисертанту вдалося реалізувати мету та виконати всі визначені завдання дослідження. Вірогідність розроблених у ході

дослідження принципів, педагогічних умов, методів і прийомів формування інтерпретаційних умінь студентів факультетів мистецтв підтверджено статистичною обробкою результатів експериментального дослідження. Подані в дисертації достовірні результати формувальної методики, які виявили позитивну динаміку сформованості інтерпретаційних умінь у процесі вокально-хорового навчання в експериментальній групі, підтверджують її дієвість.

Варто відзначити наочність отриманих результатів, що представлені у таблицях, рисунках, діаграмах.

Практичне значення результатів дослідження визначається можливістю впровадження запропонованої авторської методики в освітній процес факультетів мистецтв ЗВО. Виділені специфічні особливості фахової підготовки студентів факультетів мистецтв стосовно формування їх інтерпретаційних умінь у процесі вокально-хорового навчання з урахуванням національних, ментальних і культурних особливостей дозволяють інтегрувати результати дослідження у світове освітнє мистецьке середовище.

Дисертація викладена доступно, логічно, в науковому стилі, складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел до кожного розділу, загальних висновків та додатків. Список використаних джерел ґрунтується на широкій джерельній базі, яка засвідчує глибину вивчення досліджуваної проблеми.

Результати дослідження повною мірою відображені у 5 наукових публікаціях, серед яких 2 одноосібні публікації у фахових виданнях України, 1 – у зарубіжному періодичному виданні, 2 публікації у збірниках матеріалів Міжнародних наукових конференцій, що свідчить про повноту викладу основних результатів дисертаційного дослідження.

Дисертація Се Сяолу на тему: «Методика формування інтерпретаційних умінь студентів факультетів мистецтв у процесі вокально-хорового навчання» є завершеним самостійним дослідженням, яке за своїм науково-теоретичним рівнем, новизною у постановці та вирішенні

досліджуваної проблеми, аргументованістю висновків та практичним значенням відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 і може бути подане до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді.

Рецензент:

кандидат педагогічних наук, доцент
кафедри хорового диригування
та теорії і методики музичної освіти
факультету мистецтв
імені Анатолія Авдієвського
УДУ імені Михайла Драгоманова

